



در جام جهانی ۱۹۹۴ باز مالدینی مرکز توجه بود. دفاع را عالی سامان داد اما در نهایت به چه ختم شد؟ به ضربات پنالتی مرگبار فینال مقابل برزیل و آن ضربه از دست رفته باجو.

یورو ۱۹۹۶ مالدینی کاپیتان شد اما تیم هنوز در شوک فینال جام جهانی آمریکا بود. آریگو ساکی تیمش را بیش از حد نظامی اداره می‌کرد و تن‌های شلاق خورده ایتالیایی‌ها در همان مرحله گروهی لنگان لنگان از جام خارج می‌شود.

فرانسه ۱۹۹۸ دیگر می‌توانست جام بهتری باشد. ایتالیا تیم بهتری داشت. مربی‌اش هم مرد افسانه‌ای پائولو بود. پدرش! چزاره آگوستو مالدینی بالاخره بعد از سال‌ها مربیگری در رده‌های پایه حالا روی نیمکت تیم اصلی بود. ایتالیا در مرحله گروهی هرگز شکست نخورد اما مطبوعات در داخل از سبک بازی تیم رضایتی نداشتند. در یک هشتم ایتالیا نروژ را ۱-۰ برد و در مرحله بعدی به فرانسه میزبان خورد. نوبت جوک تکراری بود! دوباره ضربات پنالتی... و فاتح تیمی بود که در نهایت قهرمان شد.

